

Tajemnica pokory

Biblia często mówi nam o pokorze i przekonuje, że zawsze powinna ona cechować każdego człowieka w jego kontakcie z Bogiem. Czym jednak właściwie jest pokora i dlaczego Pan Jezus poświęca jej tyle miejsca w swoim nauczaniu? Na te pytania święty i katolicki Kościół stara nam się dziś odpowiedzieć poprzez niedzielną Ewangelię. Dwóch ludzi przychodzi modlić się do świątyni: faryzeusz i celnik. Pierwszy z nich uważa się za doskonałego, jego rozmowa z Najwyższym pełna jest pychy i samozadowolenia. Drugi natomiast jest świadom własnej grzeszności, uznaje prawdę o sobie i żałuje za popełnione grzechy. Uznanie pełnej prawdy o sobie to właśnie pierwszy krok na drodze pokory wobec Boga. Każdy katolik musi powiedzieć sobie jasno i wyraźnie ? to Bóg jest doskonały, nie ja. Ja jestem grzeszny i potrzebuję Bożej pomocy aby z grzechem walczyć. A dobry Jezus chce mi w tej walce pomagać, kocha mnie i obdarza swoją miłością. Ta podstawowa prawda była

przez starożytnych chrześcijan stale ogłaszana, stąd wzięło się pojęcie kerygmatu, czyli nieustannego proklamowania podstawowych prawd Ewangelii świętej. Uogólniając można te podstawowe prawdy sprowadzić do siedmiu krótkich punktów:

Bóg nas stworzył i kocha nas miłością nieskończoną.

Bóg chce nas uczynić podobnymi do siebie i dlatego daje nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa.

Człowiek u samego początku swych dziejów oddzielił się od Boga przez grzech i nie jest w stanie przyjąć daru usynowienia w Chrystusie. Aby być ponownie do tego zdolnym, musi najpierw wyrzec się zarówno grzechu jak i głównego sprawcy grzechu ? szatana.

Sami nie jesteśmy w stanie wyzwolić się z niewoli grzechu. Wykupuje nas z niej Jezus Chrystus poprzez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Chrzest zanurza nas w chrystusowym misterium paschalnym i czyni z nas nowe stworzenia.

Dany nam na chrzcie i bierzmowaniu Duch Święty czyni z nas członki Ciała Chrystusa, którym jest święty i katolicki Kościół. Aby otworzyć się na Jego stwórcze działanie musimy bezwarunkowo zawierzyć Bogu na wzór Maryi, Matki Jezusa.

Źródłem i szczytem życia świętego Kościoła katolickiego oraz każdego katolika jest Najświętsza Eucharystia.

Kresem dzieła stworzenia będzie dzień chwalebny Powtórnego Przyjścia Jezusa Chrystusa.

Widać wyraźnie, że każdy z tych punktów wymaga jednego ? współpracy człowieka. Jeśli aktem naszej wolnej woli nie uznamy Chrystusa za naszego Pana i Zbawiciela to nie odmienimy prawdziwie naszego życia. Wyjątkowość nauki Jezusa polega właśnie na tym, że wzywa nas ona do radykalizmu. Katolik jest powołany bowiem do radykalnego pójścia za Panem, chociaż jest to droga bardzo trudna. Wybór Chrystusa to również wybór

konkretnego stylu życia, odrzucania zła ale też wszystkiego co do zła może nas zaprowadzić. To nieustanne nawracanie się aby być stale jak najbliżej Boga. Taka droga nie jest zaproszeniem dla wybranych, to droga, do podążania którą wezwany jest każdy katolik. **[ks. wikary]**